Stížnost na toto rozhodnutí podanou, jež nepopírajíc skutkové podstaty, z níž žal. úřad vycházel, v podstatě namítá, že chybí podstatný znak živnosti provozované podle § 15 bodu 4 živn. ř., neshledal nss důvodnou.

Podle tohoto zákonného ustanovení je prohlášena za koncesovanou živnost těch, kdož mají na veřejných místech pohotově prostředky pro dopravu osob k potřebě jednoho každého. Co dlužno rozuměti takovou dopravou, zákon zevrubněji nevymezuje, a dlužno proto pojem této živnosti vykládati podle přirozeného označení jejího. Z tohoto označení pak plyne, že musí jíti o dopravu osob a že podnikatel má na veřejných místech pohotově dopravní prostředek k potřebě jednoho každého. Veřejným místem po rozumu § 15 bodu 4 jest každému volně přístupné místo, sloužící veřejné dopravě a chůzi, jako silnice, náměstí a ulice a pod. Dopravní prostředek jest pohotově k potřebě jednoho každého nejen tenkráte, má-li podnikatel na veřejném místě své stanoviště, nýbrž zajisté i tenkráte, když takového pevného stanoviště nemá, nýbrž když na př. sem tam pojíždí.

Skutková zjištění, z nichž žal. úřad vycházel, že totiž st-l, jezdě po ulici a silnici z L. do B. a nazpět, do svého autobusu přijímal osoby, které si ho předem k jízdě neobjednaly, stížnost nepopírá, tvrdí však, že tím ještě nevykonával st-l živnost, o níž mluví § 15 č. 4 živn. ř., a to proto, že osobám služby nenabízel, nýbrž naopak že jeho dopravní prostředek slouží jen tomu, kdo si na st-le zavolá a jej zastaví. Z toho a ze skutečnosti, že jeho autobus nemá pevného stanoviště na veřejném místě, dovozuje stížnost, že nešlo o živnost podle § 15 č. 4 živn. ř. Stížnosti nelze dáti za pravdu.

Cit. zákonné ustanovení mluví o živnostech osob, které na veřejných místech dopravní prostředky pro potřebu kohokoli mají pohotově. Že st-l na veřejném místě, t. j. na ulici a silnici do svého autobusu bral kohokoli, kdo se vézti chtěl, má úřad za zjištěno a st-l to nepopřel. Že se to nedálo na určitém stanovišti na veřejném místě a že st-l pohotovost tu sám neohlašoval, nýbrž byl tím, kdo chtěl jeti, zastaven, nemění nic na skutečnosti, že byl na veřejném místě pohotově kohokoli za úplatu ve svém autobusu svézti. To je však podstatným znakem živnosti, jakou má na mysli § 15 č. 4, který nemluví o tom, že by vozidlo musilo státi na určitém stanovišti na veřejném místě. Jestliže tedy st-l neměl koncese podle cit. zák. ustanovení, jíž je k provozování této živnosti potřeba, právem žal. úřad trestní nález prvé stolice potvrdil.

Č. 10.810.

Živnostenské právo (Slovensko): Je-li podkladem trestního řízení živn. otázka, jaký je rozsah živn. oprávnění živnostníkova, zakládá podstatnou vadu řízení, vysloví-li živn. úřad trest, dokud sporný rozsah živn. oprávnění nebyl předepsaným řízením rozřešen.

(Nález ze dne 27. října 1933 č. 17.741.)

Věc: Miloslav R. v Bratislavě proti zemskému úřadu v Bratislavě o přestupek živn. řádu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Výměrem městského notářského úřadu z 24. prosince 1929 bylo st-li zakázáno dále vyráběti sodovku a zároveň byly 2 stroje značky »Merkur«, kterých se užívalo v restauračních místnostech k této výrobě, na základě ustanovení § 250 živn. zák. z provozu vyřazeny. Trestním usnesením téhož úřadu z 27. prosince 1929 byl st-l uznán vinným přestupkem § 22 bodu 35 živn. zák., jehož se dopustil tím, že vyráběl sodovou vodu, aniž si vymohl koncesi pro tuto výrobu. Odsouzen byl podle § 227 lit. a) cit. zák. k pokutě 500 Kč, po případě do vězení na 50 dnů. Současně bylo vysloveno, že výměr z 24. prosince 1929 se ponechává v platnosti a že případné podání rekursu proti trestnímu usnesení nemá podle § 246 odst. 2 cit. zák. »na zastavení provozu« odkladného účinku.

Odvolání z toho podané bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodů obsažených v trestním usnesení s podotknutím, že skutková podstata tvoří přestupek § 36 živn. zák. a že přestupek byl spáchán v Bratislavě.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Mimo spor je, že v restauračních místnostech st-lových v Bratislavě přiměšuje se automatem zvaným »Merkur« do pitné vody kyselina uhličitá pod tlakem 2.5—3 atmosfér a že takto upravená voda se podává osobám zaměstnaným ve st-lově živnosti hostinské a výčepnické, jakož někdy i osobám navštěvujícím jeho restaurační podnik v Bratislavě. St-l tvrdil v řízení správním, že zmíněným způsobem připravenou vodu nelze považovati za sodovou vodu a že k popsané přípravě vody je na základě své koncese hostinské a výčepnické oprávněn. Toto stanovisko neuznal žal. úřad správným, nýbrž postavil se jako první stolice na stanovisko, že st-li na základě koncese k provozování živnosti hostinské a výčepnické v Bratislavě takové oprávnění nepřísluší.

Z toho je patrno, že zodpovědění otázky, dopustil-li se st-l přestupku, jenž mu je za vinu kladen, v podstatě závisí na rozřešení otázky, má-li st-l skutečně, jak tvrdí, na základě svého živn. oprávnění právo připravovati popsaným způsobem vodu a tuto vodu podávati osobám zaměstnaným v jeho živnosti hostinské a výčepnické, jakož i prodávati ji osobám navštěvujícím jeho restaurační podnik v Bratislavě, jinými slovy: jde předem o posouzení rozsahu živn. oprávnění st-lova. Paragraf 51 odst. 2 živn. zák. č. 259/24 stanoví, že je-li pochybnost o rozsahu živn. oprávnění, rozhoduje o tom živn. úřad II. stolice po vyslechnutí obch. komory, jíž náleží slyšeti zřízený svaz společenstevní a příslušné společenstvo. Z rozhodnutí jest podle čl. 8 zák. č. 125/27 a podle § 74 vl. nař. č. 8/28 přípustno odvolání k min. obch., ježto není platné právní normy opravný prostředek v těchto případech vylučující.

Stanoví-li takto živn. řád pro řešení zmíněné otázky zvláštní řízení, jest zřejmo, že toto musí býti zachováno vždy, když podobná otázka vzejde, nejde-li o takové živn. oprávnění, jehož rozsah jest již v nějaké

zákonité normě vymezen. Řízení předepsané v § 51 živn. zák. nelze obejíti tím, že použije se proti straně trestních ustanovení živn. zákona, neboť tímto způsobem by strana zbavena byla práv, jež jí zákon zaručuje, zejména i práva vyvolati rozhodnutí min. obch. o sporné otázce.

V daném případě tvrdil st-l, že do jeho oprávnění k provozování živnosti hostinské a výčepnické náleží také oprávnění přiměšovati automatem zvaným »Merkur« do pitné vody kyselinu uhličitou a takto upravenou vodu podávati osobám v jeho podniku zaměstnaným a prodávati ji osobám navštěvujícím jeho restaurační podnik. Toto stanovisko neuznal žal. úřad správným, neboť potvrdil trestní usnesení prvé stolice, kterým byl st-l potrestán pro neoprávněnou výrobu sodové vody. Z toho je patrno, že žal. úřad rozhodoval o diskrepanci mezi právním názorem vlastním a právním názorem strany, že tu tedy byla pochybnost o rozsahu živn. oprávnění st-lova, o níž podle povahy případu nelze říci, že by byla vznikla tvrzením strany snad na první pohled zcela bezpodstatným a možnost pochybnosti vylučujícím.

Když tedy žal. úřad potvrdil s konečnou platností trestní nález vydaný okr. politickým úřadem, nepřihlížeje při tom k normě § 51 živn. zák., podle které měla býti řešena ve zvláštním řízení otázka jádro sporu tvořící, zda totiž st-l má na základě svého oprávnění k provozování živnosti hostinské a výčepnické v Bratislavě oprávnění přiměšovati automatem zvaným »Merkur« do pitné vody kyselinu uhličitou a takto upravenou vodu podávati osobám v jeho podniku zaměstnaným a prodávati ji osobám navštěvujícím jeho restaurační podnik, vznikla tím vada řízení.

Č. 10.811.

Samospráva obecní: Z okolnosti, že ulice nemá zvláštních chodníků pro pěší, ještě neplyne povinnst obce (§ 28 bod 3 obec. zříz.), udržovati ulici po celé šíři v takovém stavu, aby chodec mohl kdekoli bezpečně projíti.

(Nález ze dne 30. října 1933 č. 15.611/31.)

Věc: Město S. proti zemskému úřadu v Praze o náhradu škody podle § 37 obec. zříz.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání obce S. z výměru okr. úřadu tamtéž z 15. prosince 1929, jímž bylo uznáno, že jmenovaná obec jest podle § 37 ob. zříz. povinna dáti Marii K. na S. náhradu za škodu, kterou utrpěla tím, že dne 25. prosince 1928 mezi 3. a 4. hod. odpolední sklouzla na neposypaném náledí v ulici H. a přivodila si těžké zranění na hlavě.

O stížnosti nss uvážil: — — — — — —